

ρητε, ὦ, πόσον σὰς ἀγαπῶ. — Ἴδου, φίλος γλυκύς, τὸν ὅποιον θέλεις. Πῶς ἔχει ἡ ὑγίεια σὰς; — Ἀξιόλογα κύριέ μου, μεγάλως με εὐηργετήσατε. Τώρα ἡ οικογένειά μου πρέφεται καλῶς, ἐνδύεται καὶ ἡ περιουσία μου ἀφθάνεται ὁσημέραι. — Εἶμαι πολὺ πρῶτος, φίλε μου, ἀλλὰ τί ἐπιθυμοῦμαι ἀκόμη; εἰπέ το εἰς ἐμέ. — Κύριέ μου, ἐπιθυμῶ νὰ γείνω δικαστὴς τῆς πόλεώς μου. — Μολὴ καλὰ ἀπεκρίθη ἡ φωνή, θὰ γείνης ἐντὸς 40 ἡμερῶν. — ὦ! σὰς εὐχαριστῶ, ἀγαπητέ μου κύριε, εἶσαθε ὁ βασιλεὺς τῶν προστατῶν.

Τοῦ δευτέρου ἔτους λήξαντος, ὁ προστατευόμενος τοῦ Μερλίν, ἦλθεν εἰς τὸ δάσος μετὰ τὸ νέον ἐνδύμα τοῦ δικαστοῦ. — Κύριε Μερλίν, ἐφώνησεν, ἔλθετε νὰ μοὶ ὁμιλήσητε. — Ἴδου, ὁ φίλος τὸν ὅποιον ζητεῖς. — Μίαν νέαν χάριν σὰς παρακαλῶ· ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεώς μας ἀπέθανε προχθές· εἶνε δυνατόν ὁ υἱός μου διὰ τῆς προστασίας σὰς νὰ τὸν διαδεχθῆ; — Ἀφεύκτως, εἶπεν ὁ Μερλίν θὰ γείνη ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

Τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν ἔγεινεν ὁ υἱός του ἐπίσκοπος. Ἄλλ' ὁ ξυλοτόμος δὲν ἦτο ἀκόμη εὐχαριστημένος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους ἦλθε πάλιν πρὸς τὸν προστατὴν του. — Μερλίν τῷ εἶπε, κάμε μου μίαν χάριν. — Ποίαν; εἶπεν ἡ φωνή. — Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπανδρευθῆ ἡ θυγάτηρ μου τὸν ἀρχιδικαστὴν. — Μάλιστα, εἶπεν ὁ Μερλίν, θὰ γείνη ὁ γάμος ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν. Τὸ πρᾶγμα ἔγεινεν ὅπως τῷ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ Μερλίν. Τότε ὁ ξυλοτόμος, νομίζων πλέον ὅτι ἐξησφαλίσθη, ὠμίλησεν οὕτω πρὸς τὴν γυναῖκά του:— Διατί νὰ πηγαίνω τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δάσος; νὰ ὁμιλῶ εἰς τὴν φωνήν, νῦν ὅτε ἔχω σχηματίσῃ περιουσίαν, ἔχω ἀποκτήσῃ χρήματα, τιμὰς, κτήματα καὶ φίλους. — Πρέπει νὰ μεταβῆς εἰς τὸ δάσος διὰ τελευταίαν φορὰν, τῷ λέγει ἡ σύζυγός του, πρέπει νὰ λάβῃς εὐγενῶς τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὴν φωνὴν καὶ νὰ τῇ ἀναγγείλῃς ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐπανιδῆς.

Ὁ ξυλοτόμος ἰππεύσας, μεταβαίνει εἰς τὸ δάσος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ἤρχισε δὲ φωνάζων: Μερλίν, Μερλίν. — Τὸν ἀχάριστον! ἐτόλμυσε ν' ἀποκαλέσῃ τὸν εὐεργέτην του Μερλίν! Χαῖρε, λέγει, Μερλίν, χαῖρε! δὲν σὰς ἔχω πλέον ἀνάγκην, εἶμι ἤδη πλούσιος. Ὁ Μερλίν τῷ ἀπεκρίθη: ἔλησμονησας λοιπὸν τὸν χρόνον καθ' ὃν ἤρχετο εἰς τὸ δάσος μετὰ τὸν ὄνον εὐπρὸς σου καὶ καθ' ὃν δὲν ἐκέρδιζες εἰμὴ δώδεκα σολδία καθ' ἡμέραν; Τὸ πρῶτον μὲν με ἐνέπλησας περιποιήσεων καὶ ἀπεκάλεσάς με Κύριόν σου. Τὸ δεύτερον, ὀλιγώτερον περιποιητικὸς με ἀπεκάλεσας μόνον Κύριον. Τὸ τρίτον με ἀνόμασας ἀπλῶς Μερλίν. Καὶ τώρα ἰδού με ἀποκαλεῖς Μερλίν... Ἔ! καλὰ σοὶ τὸ λέγω εἰλικρινῶς ἥσο πτωχός, θὰ γείνης πτωχός ἐκ νέου! ... Ὁ βαθύπλουτος ἤρχισε νὰ γελάει δι' ἐκεῖνο ὅπερ ἡ φωνὴ ἔλεγε. Δὲν ἐπίστευσεν ἐξ ἐκείνων οὐδὲ λέξιν καὶ ἐπέστρεψεν οἴκαδε. Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ ἐπίσκοπος υἱός του καθρέθη ἡ κόρη του ἡ γυνὴ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ ἀπέθανε. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καλοῦ ἡ οἰκία του ἐκάη καὶ κατεστράφη ὁλόκληρος ἡ περιουσία αὐτοῦ.

Ἄλλοίμονον! λέγει ὁ ξυλοτόμος, ἔχασα τὰ πάντα χρήματα, κτήματα, οἰκίαν καὶ τέκνον μου προσέτι! διατί δὲν ἐπίστευσα τὸν Μερλίν; Δὲν εἶνε πλέον καιρὸς θέλω νὰ ἀποθάνω! ἐάν τούλάχιστον μοὶ ἔξῃ ὁ ὄνος. Ἐνόμισεν ἐαυτὸν εὐτυχῆ, διότι εὔρεν μίαν νέαν ἡμίονον τὴν τῷ ἔδωκαν χάριν ἐλεημοσύνης. Ἐπανέλαβε τὸ κλαδευτήριο, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπανήρχισε συνδέων φορτία ξύλων. Ἄλλὰ δὲν ἤκουσε πλέον τὴν φωνὴν τοῦ καλοῦ Μερλίν. I. N. E.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 236,500 ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ὑπῆρχον ἐν τῇ τραπέζῃ τῆς Ἀγγλίας. 15,225,000 τραπεζογραμμάτια τῆς τραπέζης ταύτης ἀντικατεστάθησαν διὰ νέων ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν 338,000,000 λ. στερ.

* * Παρισινή τις ἐφημερίς νεωστὶ ἐκδοθεῖσα, προφέρει ἐπὶ τὰ στρέμματα γῆς ἐν Ἀλγερῖα εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητήν.

* * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν οἱ κάτοικοι τῆς Τεργέστης ἀνέρχονται εἰς 141,333, ἧτοι ἐπῆλθεν αὐξήσις 18,215 κατοίκων ἀπὸ τοῦ 1869.

* * Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου (ν. ἡμερ.) διέπλευσαν τὴν δώρυχα Σουεζ (Ἀσσουάν) 114 πλοῖα τελέσαντα διαπόρεια 2,069,479 φράγ.

* * Ἀναμένεται προσεχῶς εἰς Μεσολόγγιον τὸ παραγγελθὲν ἐπίστρωμα τῆς γεφύρας τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου, δι' ὅπερ ἔδαπανήθησαν 200,000 δραχ.

* * Τὸ πτώμα τοῦ δολοφονηθέντος αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου Β'. ἐφωτογραφήθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου ἀνατόμου Γροῦβερ. Τὴν ἀριστερὰν, κνήμην ὅλως συντετριμμένην, ἀντικατέστησαν διὰ τεχνιτῆς κνήμης.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Γρίφου.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἀτυχεῖς εἰσίν.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Γεώργιος Ι. Ρούσσο, Χ. Βουζίκης, Γεώργ. Χέλμης, Α. Μπασιᾶς (Ἀθηναῖν), Θεοδώρα Ι. Ζυμβρακάκη, Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Ναύπλιον), Ζώης Μ. Παπαθανασίου (Πύργου).

Αἰνίγμα Β'

Εἶμαι δένδρον, τ' ὄνομά μου ἀθωότητα ἐμφαίνει,
Καὶ τὰ φύλλα, καὶ τὰ ἄνθη με στολίουσιν ἄμοῦ.
Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς, ἀπεχθές κάτι σοὶ μένει,
Ἐχὼν ὄνομα ἄλλοιον, καὶ ἀντίστροφον ἐμοῦ. I. Δ. Ζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Οἱ ΔΥΟ ΖΩΓΡΑΦΟΙ, μυθιστόρημα πρωτότυπον συγχρόνου ἐποχῆς, ὑπὸ Δημ. Θ. Γαβαλλᾶ, ἐν Ἀθήναις 1881. Εὐρίσκειται παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Λέσχῃ (πρώην Χρηματιστήριον) ἀπέναντι τῆς Ὁραίας Ἑλλάδος καὶ τιμᾶται 2 νέων δραχμῶν.

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον εἶδος Ἀμερικανικῆς βαφῆς ἐκομίσθη κατ' εὐθείαν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφεῖον τῆς Ἀθηναϊδος.

Ἄνευ τῆς διὰ ψήκτρας προσταβῆς (χωρὶς βοήθημα) καὶ δι' ἀπλῆς ἐπαλείψεως με σπόγγον ἐν ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΗΜΕΙ τὰ ὑποδήματα στελεθύνονται. Τιμὴ ἐκάστης φιάλης λεπτὰ 80.